

hodna daň ve výši skutečně předepsané a nikoli ve výši při usnášení o přírážce předpokládané. Nemůže tedy míti diskrepance mezi výší daně při usnášení předpokládanou a výší daně skutečně předepsanou na výměru přírážky, vyjádřenou v procentech berní základny, jiného vlivu, nežli že platební náležitost přírážková v přímém poměru ke skutečné berní základně stoupá nebo klesá, kdežto podle mínění stížnosti měla by náležitost přírážková býti veličinou stálou, čehož by bylo lze ovšem dosíci jen tím, že by přírážkové procento stoupalo nebo klesalo v obráceném poměru ke stoupání nebo klesání berní základny. K tomu bylo by však třeba pozitivního předpisu, který v zákoně dán není, a který by ostatně nebylo ani lze srovnati s právní technikou vypisování přírážek, jež neděje se pevnou číslicí pro jednotlivého poplatníka, nýbrž stanoví se určitým poměrem κ berní základně, to jest procenty státní daně přírážce podrobené.

Pokud stížnosti posléze poukazují na hospodářské konsekvence nař. rozhodnutí a jeho vliv na daňovou a výrobní způsobilost stěžujícího si podniku, mohly by tyto úvahy býti snad významny de lege ferenda, dle platného práva není však možno k nim přihlížeti a dokonce nelze z nich vyvozovati nárok na reasumaci usnesení obce o přírážkách.

Č. 5930.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko): * Bývalý uherský státní příslušník, který konal službu v čsl. vojsku dříve než byl přijat do civilní státní služby čsl., nemá právního nároku na diferenci mezi požitky vojenskými a úřednickými za dobu konání vojenské služby.

(Nález ze dne 7. října 1926 č. 19.856.)

V ě c: Ladislav B. v K. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o doplatek služebních požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním ze 6. prosince 1919 žádal st-l, aby mu bylo vyplaceno 600 K mimořádné podpory a 360 K oděvní podpory, jež mu býv. uherským státem nebyly vyplaceny, poněvadž se po převratě dobrovolně přihlásil k čsl. vojsku a dále za dobu od 1. ledna 1919 do 30. listopadu 1919 jako doplatek na jeho vojenský plat 100 K měsíčně a 100 K měsíčně válečné podpory. Podáním ze dne 19. února 1923 st-l opětně upomínal o vyřízení zmíněné žádosti.

Gř v Bratislavě rozhodnutím ze 6. května 1923 sdělilo toto: Min. fin. stojí na stanovisku, že býv. uh. stát. zaměstnanec lze honorovati dle platového systému čsl. teprve od def. převzetí do služeb. Od skutečného nastoupení čsl. civ. stát. služby do def. převzetí přísluší st-li požitky dle norem uherských. Jakékoli požadavky platů, přídavek nebo diferencí za dobu před nastoupením čsl. civ. stát. služby nejsou uznávány a to ani, když úředník sloužil v čsl. armádě. Nelze proto vyhověti st-lově žádosti za výplatu difference mezi voj. a civ. požitky za dobu od 1. ledna 1919 do 30. listopadu 1919, tedy před nastoupením čsl. civ. stát. služby. Rovněž nelze vyhověti žádosti za výplatu různých přídavek poukázaných, ale st-lem nevybraných na nynějším území maďarském před na-

stoupením čsl. civ. státní služby. Požadavky ty týkají se státu maďarského a dlužno je proto přihlásiti k likvidaci, jakmile bude vyhlášeno dotyčné ujednání s maďarskou vládou.

Na st-lovo odvolání na min. fin. doplnilo resp. pozměnilo gřř nař. rozhodnutím dřívější svůj výrok takto:

Žádosti za vyplacení difference mezi civ. a voj. požitky nebylo vyhověno z důvodu dřívějšího rozhodnutí. Okolnost, že st-l vstoupil 1. ledna 1919 dobrovolně do čsl. armády, nepropůjčuje st-li nárok na požitky odpovídající poměru v civ. státní službě, který nastal pozdějším převzetím. V době, kdy st-l sloužil v čsl. vojsku, nebyl čsl. státním zaměstnancem, nýbrž až do převzetí dne 30. listopadu 1919 nutno na něj pohlížeti jako na býv. úředníka uherského. Ostatně i kdyby na st-le se aplikovalo uh. nař. č. 6233 M. E, dle kterého mají nárok na diferenci mezi voj. a civ. platem takoví úředníci, podúředníci a sluhové, kteří následkem mobilisace byli nuceni nastoupiti akt. voj. službu, neměl by nároku na nějaký doplatek, poněvadž jemu vyplacené voj. požitky jsou vyšší než požitky civilní, na které by měl nárok.

O stížnosti uvážil nss toto: — — — —

K založení civilního služebního poměru úředníka ke státu se vyžaduje projev vůle úředníka do civ. služby státu vstoupiti a projev v ú l e p ř í s l u š n é h o o r g á n u s t á t u, úředníka do služby státu přijmouti. Teprve když tento vzájemný projev vůle se uskutečnil a úředník do služby státem přijatý službu nastoupil, nabývá úředník nároku na ujednané služné resp. na služné, jež se služebním místem jemu propůjčeným je spojeno.

Je nesporno, že st-l byl stát. úředníkem býv. státu uherského. Rovněž není sporno, že st-l jako uherský státní úředník nastoupil a konal činnou službu voj. a že po státním převratu vstoupil do voj. služby státu čsl. Že pak tímto vstupem mohl býti založen pouze jeho služ. poměr ve s l u ž b ě v o j e n s k é, nikoli však jeho služ. poměr v civilní státní službě čsl., je zřejmo, neboť nebylo tu podmínek prv uvedených ke vzniku tohoto poměru. Je-li tomu tak, pak stížnost neprávem dožaduje se pro st-le doplatku k jeho voj. služ. požitkům ve výši rozdílu mezi jeho voj. požitky a požitky, jež by měl, kdyby konal svoji civ. službu stát., když v civ. službě státu čsl. vůbec ještě nebyl, nýbrž byl stále ještě civ. úředníkem státu uh. Neboť dovolává-li se stížnost pro st-lův nárok nařízení č. 6233/M. E. býv. státu uh., jež jsouc recipováno zákonem z 28. října 1918 č. 11 Sb. nabylo účinnosti i na území státu čsl., přehlíží, že nařízení to m á a m ů ž e m í t i pouze na zřeteli přídavky, kde úředník nacházející se v činné voj. službě čsl. státu b y l s o u č a s n ě c i v. ú ř e d n í k e m č s l. s t á t u.

Neměl-li však st-l tvrzeného nároku, pak je pro spor bez významu otázka, byly-li st-lovy voj. požitky vyšší neb nižší, než požitky, jež by mu byly náležely, kdyby byl v civ. stát. službě a nebylo pak třeba obírat se stížností, pokud vzhledem k výroku žal. úřadu, že voj. požitky st-lovy přesahují požitky, jež by mu v civ. stát. službě příslušely, otázkou tou se zabývá.